

Atelajul eterogen

Grigore Alexandrescu

Un om având un armăsar
Îl înhamă la jug
C-o vită de măgar
Și cu un bou de plug.
Boul fiind sacat,
La un picior rănit,
Măgarul neînvățat
Și prea rău năvălit,
Stăpânul lor, din car,
Striga, plesnea-n zadar;
Calul se azvârlea,
Dar boul îl oprea,
Măgarul îl lovea,
Și carul nu mergea.
„Prea rău i-ai potrivit”,
Zice un trecător.
„Ești foarte amăgit,
Domnule privitor -
Răspunse omul - eu
Lumea am vizitat,
Și, dacă vrei să știi,
Într-însa am aflat
Multe dregătorii
Tot astfel întocmite ca atelajul meu.”